

Kongl. Maj:ts Nådige Reglemente För Silkes- Ylle- och Linne-Färgerierne i R...

Kungl. förordningar 1. saml.

National Library
of Sweden

Kgl. följande.
1. saml.

Kongl. Maj:ts
Nådige
REGLEMENTE
För
Silkes-ulle- och Linne-Färgerierna
i Riket.

Gifvit Stockholm i Råd- Cammaren then 15 Decembr.

1756.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:ts.

STOCKHOLM, tryckt uti Kongl. Tryckeriet
Hos Directeuren PET. MOMMA.

Kongl. Maj:ts

Städige Reglemente för Silkes = Vlle = och
Linne = Färgerierne i Riket. Gifwit Stock-
holm i Råd = Camäaren then 15 Dec. 1756.

Cap. I.

Om Färgerier i Bemen.

§. 1.

Så thet Allmänheten, igenom ordentelige Fär-
geriers uprätthållande, wäl och tilförläteligen må
blifwa betjent, och skadeligit kladderie uti thet äm-
net behörigen warda förekommit, bör icke någon
anlägga Silkes = Vlle = eller Linne = Färgerie, och sådan rö-
relse få idka förr, än han, sedan wederbörande blifwit hör-
de, thertil erhållit Kongl. Commerce Collegii tilstånd. Bry-
ter någon häremot, böte Femtijs daler Silfwermynt, och
hafwe förwertat redskapen.

§. 2.

Ei må någon tillåtas, at idka Silkes = Vlle = eller Lin-
ne = Färgerie, som icke förut ordenteligen i Fem år lärt, och
sedermera arbetat i Fem år såsom Gesäll, samt therefter
wist nöjaktigt prof af erforderlig skickelighet i konsten; Och,
hwad slikt idkande här i Stockholm beträffar, thesutom för-
wärfwat sig ägande rättighet af något förut här anlagt Fär-
gerie = Werk; Swilket senare dock ej må sträckas til then, som
i Färgerie konsten kan äga någon här upfunnen eller eljest
sällsynt och ny samt Färgerie Societeten obekant wetenskap.

§. 3.

Dör en Färgare, hafwe Urswinge efter Urswinge, som
Färgerie konsten stelf lärt, rätt och frihet at drifwa then dö-
das

das efterlemnade Werk. Samma förmon njute äfwen Anka samt ommyndige Barn, hwilka icke sielfwe lärt Färgerie, allenast the, til Werkets styrrel, betiena sig af en tillärd och wederbörligen bepröfwad Person.

§. 4.

Then Färgerie = Fdkare, som har et behörigen inrättat Färgerie = Werk, men, utan laga förfall och gällande omständigheter, på Tu års tid, hwarcken sielf, eller igenom en bepröfwad skickelig Person, thetsamma drifwit och nyttiat, hafwer förlorat all rättighet at vidare idka sådan näring.

§. 5.

Är någon Fabriqueur på en eller annan ort, i brist af tilgång på nödigt Färgerie, föränlåten at, til sin Fabriques behof, antägga egit Färgerie = Werk, bdr han thewid betiena sig af en uti wetenskapen utlärd och bepröfwad Person. Samma Lag ware äfwen för then, som redan har Färgerie wid sin Fabrique inrättat, med mindre han, efter föredde omständigheter, erhåller särskilt tillstånd, at sielf förestå sit Färgerie = werk, i et eller annat Färgnings slag, hwarutinnan han behörig färdighet sig kan hafwa förwärfwat.

§. 6.

Som Silkes = Klådes = Ulletygs = och Linne = Färgerier fordra särdeles kunskap och handalag; Så komma ock thesse näringar framdeles at blifwa ifrån hwarannan afskilde, så snart omständigheterna thet kunna tillåta; Då ej allenast här i Stockholm, utan ock i the andre Städerna här i Riket, göröromålen emellan Färgarne på thet sättet böra fördelas, at wiße befatta sig endast med Silke och Silkes tyger, Camel = och Ull = garn samt Strumpor: Andre med Klåden och sådane wäfnader, som, både til Kätting och Inslag, af skrubbel = garn äro förfärdigade: Andre åter allenast med Ulletyger, hwilka antingen af skrubblat inslag, eller hel och hålne af Kamgarn, tilverkas: Och Linne = Färgare endast med Lärster samt Linne = och Bomulls = garn. Likaledes kommer

frändeles Färgarne emellan then delning at gidras, at them, som färga ägta färgor, ej må wara tillätit at befatta sig med the oäkta Färgorne och så twärt om; Dock komma Landtmanna waror, af hwad slag the wara kunna, härifrån at undantagas, så at hwar och en Färgare, för thes bättre utkomst samt Landtmännens beqwåmlighet skull, them må emottaga och förfärdiga, utan afseende på thet särsskilte gidromål, som honom elsest til idkande kan wara tildelt. Likaledes måge Wlle-Fabriques Idkare sielfwe färga Ull, dock endast til eget behof, utan at themed betiena hwarannan.

Cap. 2.

Om Färgares bepröfwande.

§. 1.

Si må någon för bepröfwad och förfaren i Färgerie Konsten anses, innan han för Lärlinge och Gesäll arbetat så lång tid, som i Cap. 1. §. 2. är föreskrifwit, samt wisat nöjaktigt prof af sin insikt i thet slags färgerie, hwarutinnan han blifwit tillärd.

§. 2.

Uti Silkes färgning bör then, som wil idka slik handtering, wisa prof af sin färdighet dymedelst, at han sätter och behörigen stöter en Silkes-blå-Kyp, samt färgar, efter förelagde profwer, Silke blått, grönt, äkta Cramoisi, äkta Couleur de rose och några så kallade avanturiner, til 6 à 8 Skålpund af hwarthera slaget.

§. 3.

Thet prof, som kommer at gidras i Klådes färgningen, bör theruti bestå, at en Weide-Kyp sättes i behörigt stånd och theruti färgas et stycke blått och et stycke swart fint Klåde, samt jemwål af sina Klåden, efter företedde profwer, et stycke äkta rödt, et stycke Chamois och et stycke grönt. Wlletygs Färgare skola gjöra prof af åswen sådane färgor på Camlotter eller annat dylikt twinnat gods.

§. 4.

§. 4.

Linne-Färgares prof skal wara at sätta en god och försvarlig Kyp, samt färga Lärft blått, ljusblått, grönt, gult, swart, rödt och Saffor-rödt, et stycke af hwarje färg, samt et partie Linne- och Bomulls-garn, blått, krapp-rödt och rosenrödt; hwarjemte honom äfwen åligger, at tilreda et stycke glansedwålk af hwarje sort.

§. 5.

Alle these profstycken, så i Silke, som Ulle, Bomull och Linne, böra giöras hos then wid Färgerierne förordnade Directeuren, under tillsyn af 2:ne försarne Färgare, hwilka til Hall-Rätten skola giöra berättelse om then sökandes befundne skickelighet. Och på thet samma prof ei måge falla then sökande för kostsamme, så skal wärdet af Färgstofferne, som wid ofwan bestrefne profstycken användas, til honom blifwa återbetalt; Men gitter then sökande profwet ei wäl och fullkomligen fullgiöra, skulle sig sielf, om någre Färgstoffer förloras, och gälde then stada, som warorne i sådan händelse kunna lida, samt arbete ån widare för Gesäll, til thes han sig mera skickelighet i sit Handtwerk förwärswat.

Cap. 3.

Om Färgerie- Werks Föreståndare, samt Gesäller och Läringar.

§. 1.

Then, som annars Werk förestår, skal med all flit och upmärksamhet försärdiga thet arbete, som honom anförtros, samt hålla the under hans inseende ståde Gesäller och Gåsar samt andre arbetare til thetas skyldighets fullgiörande. Är han igenom sin försummelse wällande, at Gesäller med flere arbetare gå ledtge, betale då til Färgerie-Magaren för hwar Gesäll En daler 16 öre, och för hwar Lär-

linge eller Handtlangare 24 öre Silfvermynt om dagen,
samt plikte thesutom, efter Kongl. Hall-Ordningens 5 Art.
11 §:s innehåld.

§. 2.

I fall, igenom Föreståndarens wårdslöshet, Färgslof-
fer eller annat wid Werket förfäres, eller ock något honom
ansförtrodt gods wårder förderfwat, ersätte han skadan och
böte Fyra daler Silfvermynt. Finnes någon otrohet wid thet
förra och upsätelig felaktighet wid thet senare af honom wa-
ra begången, plikte jemte skadans ersättning, Tiugu daler
Silfvermynt. Förbruter han sig andra gången, arbete wis
tid på Spinhuset, efter Domarens bepröfwande.

§. 3.

När Lärling sina Låro-år behörigen fullåndat, och Hall-
Rättens Lårobref åstundar, bör han förut, under 2:ne Fär-
gares tillsyn, wisa prof af sin skickelighet, huru wida han
förstår alla handalag uti Färgerie-arbetet. Finnes han icke
åga then färdighet, som behöfwes, arbete ytterligare, såsom
Lärlinge, et år eller mer, til thes han gitter wisa nöjaktige prof.

§. 4.

Ehen Gesäll, som, utan tillstånd, försummar en arbets-
dag, ersätte Färgerie-Ugaren af sin lön En daler Silf:mynt
för hwar dag, och plikte thesutom för sin försummelse, som
Hall-Ordningen stadgar.

§. 5.

Förfar eller förderfwar en Gesäll något wid Färgeriet, er-
sätte skadan och böte, som i näst föregående andra §. är stadgat.

§. 6.

Ei må någon Gesäll, som affsed åstundar, få tråda u-
tur arbetet, innan han Tre Månader förut gifwit Färgerie-
Ugaren sit upsät tillkänna.

§. 7.

Til Lärlinge må ingen wid Färgerie antagas på min-
dre

dre tid än Fem år, och icke förr, än han arbetat någon tid uppå prof, samt befunnits hafwa sticketlighet och böjelse til Färgerie-konsten; hwilken proftid honom dock uti Läröären bör til godo räknas.

§. 8.

Sedan Lärlinge sine Lärö-år fulländat, ware han skyldig, at wid samma Werk än et års tid arbete, såsom Gesäll, i fall Ugaren thet åstundar.

§. 9.

Är Lärlinge försummelig, eller eljest sig illa förhåller, ware skyldig, at, öfwer then betingade lärötiden, arbete så många Månader, som Hall-Rätten, efter selets och försummelsens bestaffenhet, thet skäligt pröfwar. Förser han sig oftare, förlänges lärötiden än widare. Båttras han ej ther-utaf, ware förfallen til arbete på Spinhuset i et halft år eller mer, alt som förseelsen och wanarten thet finnes förtiena.

Cap. 4.

Om Silkes-Färgerier.

§. 1.

Som Siden-Färgarne tilkommer at färga Silke och hwad af Silke tilverkat är, men hwariehanda under-
sef therwid kunna wara at besrukta; Så, i fall Silke til färgning skulle lefwereras af någon, som antingen mistäntt eller til Siden-Fabriques handteringen ej berättigad är, bör Färgaren straxt gifwa thet Hall-Rätten tillänna, och afwakta thes utlåtelse, huruwida Färgning therå får werkstäl-
las. På lika sätt förhålles med Sy-Sprit-Spin-och Stick-Silke, samt the flere slag, som til Silkeshus handelen höra, om färgning therå skulle åstundas af andre, än them, som enligt Kongl. Maj:ts Nådige författning af then 3 Februarii 1748, samt i Art. i Cap. 3. §. uti then år 1753 för Idkar-
ne

ne af Siden-handteringarne utfärdade Ordning, äro berättigade at reda och hålla sådana Silken til salu. Bryter någon håremot, plikte första gången 10 daler, andra gången dubbelt, och sedan hwarje gång 40 daler Silfvermynt.

§. 2.

När Silke stickas til Färgaren, bör thet vara aldeles tort, samt förut wäl och redigt capellerat, och har ägaren at gifwa Färgaren prof på then färg, som han åstundar, jemte skriftelig underrättelse både om antalet af mastjerne och wigten på hwarje partie, som färgas skal. Dylig esterrättelse, underskrefwen af Färgaren, bör äfwen följa tillbaka med Silket, när thet til ägaren återsändes: Och skal Färgaren vara förbunden, at hålla riktig Dagbot på alt thet Silke, som han emottager och lesivererar.

§. 3.

Ej må Färgaren, wid Twå daler Silfvermynts plikt, binda mastjerne flere tillsammans, än the til honom lesivereras. Blifwa knutarne på mastbanden hos honom rubbade, eller sonderlites mastbandet och masten finnes vara mindre, än the öfrige mastjerne i samma partie Silke, plikte Färgaren, jemte skadans ersättande, Tiso daler Silfvermynt.

§. 4.

Får Färgaren på en gång flere partie Silke, hwaruppå olika färg skal sättas, och af them sker sådan blandning, at thet, som är ämnat til en wis färg, blifwer färgat til en annan, miste han då hälften af arbetslönen. Är then således tilkomne färgen oduglig, ware Lag, som nästa §. stadgar.

§. 5.

Dräffar ej Färgaren lika färg på Silket med thet honom tilstälte profwet, eller gör oiämn, släckig eller til ansseende matt färg, förbättre då hwad sig förbättra låter. Kan waran ej omfärgas til likhet med profwet, eller til någon annan färg, som Ägaren kan åstunda, eller mistar tjensamma

ma

me, igenom omsfärgning, sin glants eller styrka, böte Färgaren första gången 4 daler Silfvermynt, andra gången dubbelt, samt ersätte til Ägaren hwarie gång all tagen skada. Begär han sådant fel flere resor, plikte, jemte stadans ersättning, 20 daler sammta mynt.

§. 6.

Som thet förnämligast, wid Silkes färgningens godhet och färgens waraktighet, thepå ankommer, at til Silkes kokning och färgning ej brukas grön eller så kallad Tuss Säpa, så warder then wid Silkes Färgningen aldeles förbuden, och then, som themot bryter, plikte första gången 20 daler Silfvermynt, andra gången 50 daler Silfvermynt, och ware tredje gången sin rättighet at färga i 6 Månader förlustig; Hwaröfwer Hall-Rätten och Directeuren böra hafwa noga och alfwarsamt upseende.

§. 7.

Beträdes Färgaren hafwa gjordt Cramoisi och Violet med dåtta färgor, hwilka til utseende kunna wara lika med äkta, warde tå straffad efter allmänna Lagen Handels Balskens i Cap. 9 §.

§. 8.

Finnes Couleur de rose och ponceau, samt Safflors färgor, som eljest kallas äkta, ej äga sit tilbörliga anseende, njute Färgaren ej högre arbetslön, än för dåtta färg. Hafwa the ej eller en emot god dåtta färg swarande liflighet, ware Lag, som 5 §. stadgar.

§. 9.

Til hwit Silkes wäfnad böra Fabriques Idkarne hålft lefwerera til färgning thet Silke, som hwitt är; Men skulle thertil lemnas något rådt gult Silke, bör thetsamma efter färgningen swaslas; dock at swaslet behörigen sedermera afdrages. Then Färgare, som thet försummar, plikte 10 daler Silfvermynt och ersätte skadan.

B

§. 10.

§. 10

Om Silket ej wäl sköligt efter färgningen, böte Färgaren hwarje gång 4 daler Silfwermynt, och skölje sit arbete å mo. Warder thet ej härigenom bättre eller tager thet skada, gange, som 5 §. säger.

§. 11.

Handterar Färgare Silket så oredigt, at thet ej utan större kostnad windas kan, ersätte han skillnaden uti windarelönen, efter Fabrique Fdkarens uppgifwande, om the å ömse sidor dermed nöjde äro. Warder twiist här om, pröfwe thet Hall-Rätten, och gifwe sit utslag.

§. 12.

Skulle, emot förmodan, Färgare finnas, hwilken antingen, igenom mindre aflokning, eller någon färg, som i Silket förorsakade tyngd, eller på annat sätt, hwad thet wara må, söker at til sig snilla mer eller mindre af thet Silke, som honom anförtrodt är, ware thesamme Färgerie Näringen aldeles förlustig.

Cap. 5.

Om Ule = Färgerier.

§ 1.

Til alla Kläden, gröfre eller finare, som skola färgas blå, bör ej Bresilia brukas. Sedan the gådt igenom Kopp, måge the wäl, för klarheten skull, få sin så kallade Schan; dock så at waran, wid proberingen, ej förlorar något af then grundfärg, som then hafwa bör. Förbrnther sig någon häremot, böte, som 4 Cap. 5 §. förmår.

§. 2.

Förän Kläden färgas swarta, skola the förut hafwa tillräckelig blå grund, $\frac{20}{100}$ och $\frac{22}{100}$ Kläden emellan, blå; men alla finare sorter, ifrån och med $\frac{24}{100}$, mörtblå grund. Gröfre Kläden

Klåden, ifrån och med samt under $\frac{1^8}{100}$ ware tillätne at swär-
tas utan blå grund, så framt icke Ägaren then äfwen på så-
dant gods åstundar.

§. 3.

Ej må någon Färgare, wid 10 daler Silfvermynts pliff,
swårta fint Klåde, innan han wid Hall-Rätten låtit pröfwa,
om riktig grund thårpå är satt, och om Klådet sedan wäl
fölgt blifwit. Wid samma bot ware och Fabriques Förfaren
skyldig at gifwa Färgaren tillkänna, om Klådet, som swär-
tas skal, är öfwer eller under $\frac{2^4}{100}$ talet.

§. 4.

På thet blå och swårta Klåden måge blifwa wäl rena,
så skola the, efter färgningen, skidlias, hwarom Färgaren bör
draga försorg, samt wara ansvarig, om thet under fölg-
ningen blifwer fläckogt; Finnes, wid besigtningen, Klådet fär-
ga ifrån sig, rättte Färgaren felet, och årsätte skadan, samt
plifte för hwarie stycke 3 daler Silfvermynt. Har waran
warit fet, förrän Färgaren then emottog, böte Öfwerfäraren,
som thet bäst märka kunnat, och ej hos ägaren eller Hall-Rättn
tillkänna gifwit, 6 daler samma mynt, och årsätte skadan.
Men sax- eller spet-fläckar, samt annat fel, som af Öfwer-
färarens wårdslöshet härörer, ware Färgaren, som thet
nogsamit märka kan, skyldig at upträcka, innan waran färgas.
Ödr han thet ej, stånde sielf för felet i ansvar.

§. 5.

Warder något Klåde fläckigt, eller ej så genom färgat, el-
ler så lifligt, som sälgbart Gods wara bör, göre Färgaren thet
samma swart, och njute then betalning, som sista färgen kostar.
Händer dyligt fel på fint grönt klåde, så bör sådan wara fär-
gas på Ryp hel mörk, innan then swärtas må.

§. 6.

Kan waran ej swärtas eller lider theu af swärtning til
sin godhet, eller åtnöjes ej ägaren med swart på thet Klådet,

hwar å han annan färg begärt, ware lag, som Kongl. Hall-
Ordningens 4. Art. 5. §. stadgar.

§. 7.

Nöddgas man, för fel skul, låta swärta något af the i Ullen
färgade eller melerade Klåden, såsom Pärl- färgade, bruna
och hwariehanda asf-färgade med flere, råtte sig både Ägaren
och Färgaren efter ty, som i 2. §. om blå grund stadgas.
Med Klåden af restantie-garn skal på samma sätt förfaras.

§. 8.

Sådane Klåden, som i nest föregående § äro nämde, skal
Färgaren til theas styrka noga pröfwa, innan han them swär-
ta må; Finner han fel, gifwe thet ägaren tillkänna, och tage
af honom skrifteligt bewis thärpå. Swärtar han, utan at
så skiedt är, ware sielf ansvarig, om Klådet sedermera fin-
nes skört.

§. 9.

Alla bly-färgor på Ullgarn och tyger, samt 16 och 1800 Klå-
den, skola förut uti tyg wara blåade. Ster annorledes, eller
brukar någor til these färgor Blå holts eller Fårnambuck,
ware lag, som 4 Capitlet 6. §. stadgar.

§. 10.

Stoff-wäfwerie-waror, af hwad namn de wara måge, böra,
innan the färgas, wara wäl twättade och rengjorde. Allt twin-
nat gods skal åfwen thes utom hos färgaren affokas, med
mindre någon hos Appreterare dylit affokning wil wärk-
ställa låta. Färgas sådan wara, innan thärmed således är
förfarit, eller finnes then, efter färgningen, ej wara behöri-
gen sköld, råtte then bråtslige felet, om thet rättas kan, och pligte
4 daler Silfwermünt. Kan Godset ej fullkomligen förbät-
tras, betale han då thet samma efter gängbart gros pris,
och pligte ej thes mindre, som sagt är. The Fabriqueurer,
som hafwa egne tillätne färgerier, njute åfwen frihet at sielf-
we låta affoka theas tillwärlade twinnade Gods; Men böra,
lika

lita som färgarne, wara skyldige, at låta samma affokade waror, efter färgningen, komma til en Privilegerad Appreterares sista handläggande. Underlåter någon thenna sista Appretur, böte 10 daler Silfvermynt.

§. 11.

At sätta oäkta blå och gröna färgor på Wlle-garner och tyger, så twinnade som otwinnade, ware aldeles förbudt. Beträdes någon med slift waderslef, straffes, som i §. i thetta Capitel förmåler. Behålle och waran emot betalning, om then ej förbättras kan.

§. 12.

På finare twinnat Gods, som til öfvertyg brukas skal, så och garn, må icke eller andre oäkta färgor sättas, undantagande Purpur, Violet och Cramoisi, ej eller finare yllne waror swärtas, utan blå grund. Sker thet, ware lag, som näst förestående 11. §. förmar.

§. 13.

Twinnade Tyger, som wid rå besiktningen äro stämplade på blyet med N:o 2 eller 3, skola ej färgas til andre, än mörka färgor. Bryter någor theremot, plikte för hwarje stycke 2 daler Silfvermynt. Wid samma bot ware ej tillåtit, at färga något Wlletyg, som icke rätt blifwit hallat, ej eller Raster, hwilka til tryckning äro stämplade.

§. 14.

Begår Fabriques Fdkare på sin wara någon färg, som här förbuden är, bör Färgaren honom i dy mål ej lyda. Lyder han, plikte, som i föregående §§. sagt är.

§. 15.

Atager sig Färgare Präkning, men godset, änskönt thet icke tager någon skada, ej präkas, såsom wederbör, eller och lägges löst eller ojemt tillsammans, plikte han, för hwarje stycke, 1 daler Silfvermynt, och rätte felet. Präkas waran illa, så at then til sin godhet lider, eller sträckes then uti ramen, eller på Conroyén, så mycket på längden, at then ej får

sin fulla bredd, böte then brottslige första gången 4 daler Silf-
wermynt, andra gången dubbelt, til hwilken senare plikt han
bör wara förfallen, hwarje gång, som han sederntera dermed
betrådes. Samma plikt ware för then, som lägger gods sam-
man, hwaruti felaktighet finnes, och ej sådant behörigen til-
känna gifwer.

Cap. 6.

Om Linne- och Bomullb-Färgare.

§. 1.

These Färgare älliger, at ju längre ju mera besita sig om
beständiga färgor, så at besynnerligen the gula, röda,
gröna, bruna och grå färgorne blifwa så faste, at the tåla
twättning och bhkning. Likaledes skola the waror, som them an-
förtros, göras til färgen jemna och listiga utan fläckar, eller
annat fel, wid then plikt, som 4 Cap. 5 §. utsätter.

§. 2.

I öfrigit råtte sig Linne- och Bomullb-Färgare efter thenne
Ördning uti alla the mål, som til them kunna lämpelige wara.

Cap. 7.

Om Besiktning och Hallning.

§. 1.

Af Directeuren öfwer Färgerierne skola alla waror, som
i Stockholm tilverkas, innan the med Salu-stämpel
försedde warda, til färgen noga beses och pröfwas. Och som
han, enligt thes Instruction, bör wara Allmänheten ansvarig
för färgornes godhet; Så skal färgen på Fabriques waror af
Directeuren med et wist märke antingen gillas, eller ogillas,
samt uti Stämpel-Sedelen införas, om färgen är oäkta.

§. 2.

Til förekommande af alt drögsål och uppehåll wid then-
na Hallning, bör Directeuren alla Söknedagar, i rättan tid,
wara

wara på Hallen tilstådes; men, som han af siufdom och andre laglige förfall understundom kan blifwa förhindrad, så skal någon stickelig Person, sedan wederbörande Fabriqueurer, igenom Hall- och Manufactur Rätten, blifwit hörde, med Kongl. Commerce Collegii wetskap, utses, at, wid slike tilfällen, företråda Directeurens ställe, hwilken af Directeuren, som har at gifwa sina förfall och hinder behörigen tillkänna, fordersamlingen bör tilfågas om the erforderlige göromålens besörjande, så han för thesamma, på lika sätt, som Directeuren, kommer at stå i ansvar, och at sätta sit särskilta merke på alt hwad han besikttigar och pröfwar.

§. 3.

Uti the öfrige Städer i Riket, hwarest Fabriquer redan inrättade äro, eller hädanefter anläggas kunna, bör någon stickelig man tilförordnas, at bestyra om färgornes besiktning och pröfning med samma ansvar, som Directeuren är ålagt. Och på thet sådan angelägenhet thesto tilförläteligare må blifwa för-rättad, kommer Directeuren, enär så ompröfwat, at anställa resor til the orter, hwarest Färgerier äro anlagde, til at närmare underrätta then, som bemålte syfla blifwit anför-trodd, hwad som wid Färgornes pröfning kan wara nödigt at i akt taga.

§. 4.

På alt styckegods, som Färgarne under händer haft, bör hwar och en sätta sit ensilte och säkra märke. I annor händelse skal waran på Hallen qwarhållas, til thet i Hall-Rätten blifwit undersökt, hwilken thesamma färgat, och ware Färgaren ansvarig för thet uppehåll, som Ugaren dymedelst kan blifwa underkastad.

§. 5.

Skulle någon Fabriques Idkare, som äger tilstånd at hålla eget Färgerie, befinnas hafwa färgat annan wara, än then han sielf låtit tilverka, plikte, hwarje gång han themed beträdes, 50 daler Silfvermynt.

§. 6.

Churuwäl alt gods, när thet är hel färdigt, icke kan wid stämplingen
up-

uprifwas, så böt dock, af hwarje Fabriques Idkares waror, et och annat stycke öppnas och igenomses. I synnerhet må icke en slik besiktning underlätas på något af the stycken, hwarwid Appreteraren eller Präsjaren, jemte sin stämpel, giordt någon anmärkning.

§. 7.

Färgorne böra til theras Klarhet och anseende jemnföras med the profwer, som Fabriques Idkaren har Färgaren tilstålt. Och til så mycket såkrare utdrånande af färgornes godhet, har Directeuren at försärdiga hufwud profwer, som, efter behörig approbation, wid hwarje Hall-Rätt komma at förwaras; Hvilka hufwudprofwer skola bestå uti Silke, af alla the färgor, som i 2 Cap. 2 §. upräknas, til $\frac{1}{4}$ skålpund af hwarthera: Och, i anseende til Kläden, af 2:ne slags swart, med sådan blå grund, som i 5 Cap. 2 §. föreskrifwes; Et Venediskt och et Gobelinskt Skarlakan, jemte et annat igenom färgat ågta rödt Klåde; Åtskillige slag grönt, Chamois och blått; Et Violet och et Cramoisi med Cochenille, samt et Krapp-rödt. Til hufwud profwer för yllna tyger, skola äfwen sådane färgor brukas; Och för Linne- samt Bomulls-garn alla the slag, som i 2 Cap. 4 §. til profwer på Lärster och garn äro utmärkte.

§. 8.

Alla the fel och oriktigheter, som befinnas uti färgorne eller eljest wid Färgerierne förelöpa, skal Directeuren, eller then, som besiktningen förrättar, gifwa tilkänna i Hall-Rätten, hwilken themed förfara bör, på sätt, som thesse Ordning och andre Manufactur-författningar innehålla.

§. 9

Som nu förtiden warande Directeuren är updragit et wäl inrättadt Färgerie, hwarwid, jemte färgning, honom är frihet lemnad, at sielf appretera the hos honom färgade waror, så kommer han, för thes arbete i begge delarne, at wara, såsom annor Färgare och Appreterare, ansvarig, och böra the hos honom försärdigade waror af wise utsedde Hall-Rättens Ledamöter, jemte wederbörande Öfvermåstare, besiktigas och profwas, samt therefter, enligt theras beskaffenhet, stämpas; Och i fall å them skulle finnas fel, förfares themed, som här ofwansöre om felaktigt gods är stadgat. Här alle, som wederbör, hafwe sig hörsamligen at esterrätta. Stockholm i Råd-Cammaren then 15 Decembr. 1756.

ADOLPH FRIEDRICH.

(L. S.)

Carl Arnell.